

Jeg skal derfor anbefale Forslaget til Vedtagelse med den lille Ændring, Flertallet har foreslaaet.

Rouard Jørgensen: Det er en Misforstaaelse, naar det er blevet sagt, at jeg har fraraadet det foreliggende Forslag. Jeg har ligesom det ærede Flertal tilraadet Lovforslagets Fremme, men jeg har dog ikke kunnet slutte mig til den Motivering, som Flertallet er kommet frem med, og jeg har desuden haft adskillige store Betænklichkeiten ved, at hele Lovforslaget fremmes nu i Diebliffet. Betænklichkeiten, som jeg imidlertid af forskjellige Grunde ikke har givet Form af Ændringsforslag. Naar jeg ikke kan deltage i den Motivering, Flertallet har givet, er det, fordi Flertallet ikke blot har nævnt, at Beboerne af vedkommende Jurisdiktionskreds havde et uafviseligt Krav paa en Omordning, men fordi det ogsaa har betonet, at den paagældende Embedsmand har et lignende Krav paa en Omordning. Jeg er ikke vis paa, at jeg kan gaa med til det sidste Motiv, fordi den paagældende Embedsmand saa nylig er indsat i dette Embede; det forekommer mig, at da han blev kaldet til Embedet, maatte han vide, hvilket Arbejde der maatte blive ham paalagt, og Forholdene have ikke forandret sig saa væsentlig siden den Tid, at han nu kan have Krav paa at faae Vættelse i sine Embedsforretninger, da han jo den Gang frivillig gik ind paa dem. Det er imidlertid ikke Hovedsagen for mig. Jeg har haft Betænklichkeiten ved Lovforslagets Fremme af forskjellige andre Grunde. Det er da for det Første den, at Retsforholdene jo som bekendt vente paa en fuldstændig Omordning over hele Landet. Det har jo nu staaet paa Dagsordenen, siden Grundloven blev givet, og det er jo antydet ved en Væsteparagraf, at Retsforholdet og Administrations- eller Forvaltningsforholdet skulde adskilles. Saa længe alt Naab ikke er sluttet om at faae det fremmet i en nogenlunde nær Fremtid, har det sine Betænklichkeiten at foretage saadanne stedlige Ordninger, som her ere foreslaaede, og det har jeg antydet i min Betænkning. Men selv om nu Trangen er saa stor, som jeg ganske vist ikke skal nægte, at den kan være her, saa det kunde synes, at man ikke kunde vente efter en saadan almindelig Ordning, kunde der dog, mener jeg, — og det har jeg fremhævet i min Betænkning — være Grund til at stræbe efter at komme saa nær som muligt til den Ordning, som i sin Tid maa kunne ventes for hele Landet. Jeg har antydet det saaledes, at

her, hvor man dog skal have tre nye Embedsmænd, kunde det komme frem i den Form, at der blev en Borgmester som væsentlig blev en kommunal Embedsmand. Det er jo saaledes med Frederiksberg Kommune, at den er hverken Kjøbstad- eller Landkommune; hver af disse Klaser har jo sin almindelige Ordning, men Frederiksberg indtager en Særstilling, den er hverken Juhl eller Fjst, og jeg mener, at der paa et saadant Sted bedst kunde gjøres nye Forsøg, naar man har Lyst dertil. Saa har jeg som en tredje Betænklighed fremhævet, at naar der skulde være Tale om en saadan indgribende Omordning af Rets- og Administrationsforholdene, som her foreligger, burde det Spørgsmaal vist tages frem paant, om Kjøbenhavn og Frederiksberg ikke kunde samles enten under et fælles Kommunalvæsen eller et fælles Politivæsen eller maa ske faa Fællesskab paa begge Omraader. Det forekommer mig, at en Drøftelse af dette Spørgsmaal maa komme til at foreligge en Gang, og det synes mig, at det ligger nærmest for, naar der er Tale om en saadan Omordning som her, en Omordning, der gjerne skulde være for en ikke alffor kort Fremtid. Saa har jeg endelig antydet som endnu en Betænklighed, om man ikke kunde blive ved det, som var foreslaaet i Fjor i Ministerens Forslag, nemlig at have tre Embedsmænd i det Hele i Stedet for som nu foreslaaet fire. Jeg kan ikke tænke mig, at Arbejdet i det forløbne Aar er steget saa stærkt, at der skulde behøves en fjerde Embedsmand. Men disse Betænklichkeiten have ikke ført til, at jeg har stillet bestemte Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag. Det er væsentlig, fordi der ikke har været Tid til det; Sagen er bleven fremmet hurtigt, og til at gjøre saadanne Ændringsforslag, som jeg her har antydet, behøves der et saa betydeligt Arbejde og saa store Undersøgelser, at det ikke vilde være let for et Mindretal i et Udvalg at foretage en saadan Undersøgelse i den Tid, der har været givet dertil. Jeg er derfor i Realiteten gaaet med Flertallets Forslag om at anbefale Lovforslagets videre Fremme. Som det er de Herrer bekendt foreligger der i det andet Thing et Forslag om en fuldstændig Omordning af Retspleien. Det er jo muligt, at man inden dette Lovforslags Behandling kommer til Ende, kan faae at se, hvilken Skjæbne det Forslag vil faae, og der kan jo muligvis blive taget Hensyn til det; hvis det Forslag bliver fremmet, synes der mig ikke nogen Grund til at føre dette videre. Jeg har ikke kunnet gaa med Flert-